

[Løje.]

Korn, der vil kunne afses til Smørproduktion, og i hvert Tilfælde er Kornet et proteinfattigt Foder, der ikke er velegnet som eneste Krafftoder til Malkekøer.

De eneste forhaandenværende nogenlunde proteinholdige Krafftodermidler, der raades over, er en ringe Mængde Lucernemel og noget Kød- og Benmel o. lign., men dette har hidtil været holdt og holdes fremdeles i meget høje Priser. Man har endogsaa betalt op til ca. 120 Kr. pr. 100 kg Kød- og Benmel — en ganske fantastisk Pris. Det forekommer mig — og det vil jeg gerne nævne i denne Forbindelse —, at man fra Priskontrolraadets Side har været meget længe om de Overvejelser, der har været i Gang for at sætte Maksimalpris paa dette Produkt. Men selv efter at der er fastsat en saadan Maksimalpris paa Kød- og Benmel, ligger Prisen langt over, hvad der kan betinge en lønnende Smørproduktion, og kun den alvorlige Foderstofmangel, som vi er Genstand for, tvinger Landbruget til at anskaffe og anvende disse Fodermidler, men dog i meget begrænset Omfang.

Nu siger bl. a. det ærede Medlem Hr. Christiani, at der ikke vil blive produceret en eneste Liter Mælk mindre, selv om vi ikke faar den Smørordning, hvorom vi her forhandler. Det er naturligvis et Spørgsmaal, hvorom der kan herske forskellige Meninger. Jeg formoder imidlertid, at det ærede Medlem trods alt er mere kyndig paa Ingeniørvæsenets Omraade end med Hensyn til Landbrugsforhold, og jeg kunde derfor fristes til at spørge: Kan man ved et Ingeniørarbejde ikke anvende mere Omhu, bedre Materiel, i det hele udføre bedre Arbejde, naar det er ordentlig betalt, end naar man paa Forhaand ved, at der skal sættes Penge til? Jeg skal foreløbig tillade mig selv at besvare dette Spørgsmaal: Selvfølgelig kan man det! Paa samme Maade vil en Landmand udvise mere Omhu, lægge mere Energi i Arbejdet for i videst mulig Udstrækning at opretholde en Produktion, naar man har Haab om et rimeligt Vederlag derfor.

De samme Synspunkter, jeg her anlægger, anlagde Lovgivningsmagten for øvrigt ogsaa i forrige Krigsperiode over for disse Problemer. Det kunde være fristende at drage Paralleller mellem den Tids Lovgivning og den, vi her beskæftiger os med, men da det ærede Medlem Hr. Grønning i sin Finanslovtale — det findes i Rigsdagstidenden Sp. 361 — gjorde Datidens Lovgivning angaaende den animalske Produktion til Genstand for en indgaaende Omtale,

skal jeg afholde mig derfra. Saa vidt jeg skønner, har det ærede Medlem Hr. Grønning hentet sine Oplysninger fra en meget interessant Afhandling, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i 1925 efter Anmodning skrev til Statistisk Departement; den findes i Statistisk Tabelværk 5te Række, Danmarks Vareomsætning med Udlandet 1914—19. Og da det ærede Medlem Hr. Himmelstrup er kendt for at sidde inde med megen Viden paa disse Omraader, anser jeg de af det ærede Medlem Hr. Grønning givne Oplysninger for at være fuldstændig paalidelige.

I Parentes bemærket vil jeg gerne yde det ærede Medlem Hr. Grønning min Anerkendelse for hans Imødegaaelse af den konservative Hovedstadspresses Skriverier angaaende denne Sag. Det kunde synes, som om Det konservative Folkeparti har delt Opgaverne imellem sig paa den Maade, at Hovedstadspressen og Pressen i det hele varetager Forbrugernes og kun Forbrugernes Interesser, og det ærede Medlem Hr. Grønning gennem sine Udtalelser her i Tinget, der dog formentlig har Tilslutning fra en Del af Rigsdagsgruppen, tolker Producenternes Sag; saa har begge Parter faaet, hvad der tilkommer dem. Men det kan maaske være lidt vanskeligt for Befolkningen at blive klar over, hvordan Partiets Stilling til disse Problemer egentlig er, og hvis det skulde være undgaaet det ærede Medlem Hr. Grønning's Opmærksomhed, skal jeg gøre ham bekendt med, at „Berlingske Tidende“ for Lørdag den 15. November i en Leder behandler Spørgsmaalet paa ny, og selv nu efter det ærede Medlem Hr. Grønning's overbevisende Tale her i Tinget fastholder Bladet sit oprindelige Standpunkt.

Det andet Spørgsmaal, Landbrugsministeren i sin Forelæggelsestale understregede, var dette, at Lovforslaget fastholder den samme Smørpris, som Forbrugerne har betalt sidste Aar. Efter dette skulde man altsaa gaa ud fra, at der var taget ligeligt Hensyn til saavel Konsumenter som Producenter. Hertil kan der dog være Anledning til at bemærke, at samme Producentpris i Vinterhalvaaret som den, der er opnaaet i Sommerhalvaaret, afgjort forringer Vilkaerene for Producenterne, idet Produktionsomkostningerne i Vinterhalvaaret maa anslaaes til at ligge betydeligt højere, end de gør i Sommerhalvaaret; samtidig maa man vente en betydelig lavere Produktion i Vinterhalvaaret, end vi havde i Sommerhalvaaret, og dette forøger ogsaa Produktionsomkostningerne, saa at man maa mene,